

Project Zien & Doen 2016

Droomvlucht

VISUALISATIE (kinderen liggen lekker op de grond van theaterzaal de Kappen met hun ogen dicht)

Stel je maar eens voor dat je in theaterzaal de Kappen bent. Je loopt naar het podium en bekijkt de zware zwarte gordijnen die dicht hangen. Raak de gordijnen maar eens aan en voel hoe zacht en dik ze zijn.

Langzaam schuif je de gordijnen opzij en stap je er doorheen. De ruimte voelt koel en aangenaam. Eerst is het nog een beetje donker en je laat je ogen even wennen. Het gordijn valt achter je dicht.

Je bent buiten in een bossige omgeving. Hee daar vliegt een vogel. Hij komt dichterbij en je ziet duidelijk dat het een uil is met grote ronde ogen. Hij land pardoes op je schouder knabbelt zachtjes aan je oorlelletje. Je voelt zijn vleugels langs je wang strijken als hij opvliegt om achter een muis aan te jagen die zojuist onder een heg verdwijnt.

De uil gaat achter de muis aan en jij gaat achter de uil aan. Hij fladdert door een openingetje in de heg. De blaadjes van het heggetje draaien en ritselen in de wind. Er lijkt een plek in de heg waar de takken wat minder dicht zijn en je kunt duidelijk zien dat je er wel doorheen zou kunnen wurmen.

Je bukt je naar beneden kruipt op handen en knieën het bosje in. Oh jee, er zit iets aan je arm te friemelen en te frutselen, er zit iets aan je wang je kriebelen en te krabbelen, er zit iets in je oor te smiespelen en te smoezen.

De blaadjes! Ze hebben oogjes! Ze hebben mondjes en ze hebben armpjes met hele kleine handjes met daaraan hele snelle vingertjes. Hi hihi hou op gekke struik, dat kietelt.

Je kruipt al lachend uit de kietelstruik en staat nu aan de andere kant ervan. Voor je uit kronkelt een smal paadje. De bomen zijn groot en oud de takken reiken hoog. Tussen de bomen op de grond groeien kleine bloemen. Ze zijn er in alle kleuren. Het bos ziet eruit alsof een regenboog zijn kleuren in de rondte heeft gestrooid.

Je loopt het paadje op en kijkt eens goed om je heen. Wat een kleuren. Je aandacht wordt getrokken door de gele bloemen. Het lijken wel sterren aan de hemel hoe ze daar staan. Ze lijken zelfs te zweven en onderling met lijntjes verbonden. Net een sterrenbeeld.

Je neemt er eentje in je handen en hij gloeit als een gouden lichtje.

Je legt het boven op je hoofd en laat hem via je kruin zo in je hoofd zakken. Dat voelt heerlijk helder en licht.

Je laat de gouden bol nog verder zakken in je keel. Dat voelt heerlijk warm. Je slikt de gouden bol door en laat het in je hart zakken. Daar blijft ie zitten en maakt je blij.

Met het gouden bolletje in je hart loop je vrolijk verder op het bospaadje en je kijkt naar de dikke bomen waar je langs komt. Wat hebben ze ruige ruwe stammen..... en wat hebben ze wonderlijke zwammen. De zwammen en paddenstoelen lijken wel duizend pootjes te hebben. En wat worden ze groot! Hun hoedjes lijken wel van reusachtig kant. Overal zitten gaatjes en holletjes in.

Je klimt en je klautert bij een paddenstoel omhoog en kruipt eens door zo'n gaatje in de hoed. Met de voeten van de vloer wip je heen en weer en dan laat je je door de andere kant van het gaatje op de grond ploffen.

He, je staat met je voeten in wit zand in de volle gloed van de zon. Je kijkt op en ziet dat je op een strand bent aanbeland. Heerlijk!

Je trekt je schoenen uit en ook je sokken. Voel hoe lekker warm het zand onder je voeten is. Er zijn geen voetstappen in het zand. Het geluid van de branding en de frisse zeelucht trekken je als het ware naar de zee. Je voelt een verlangen om naar de zee te lopen.

Je loopt naar de zee en voorzichtig laat je het water over je voeten stromen. Het is kristalhelder en aangenaam koel. Daar sta je dan met de zee rond je enkels en je blik op de branding. De golven breken en vallen en schuimen en spatten woest uiteen in een wolken van druppels die als gouden diamanten glinsterend op je gezicht vallen.

En juist daar tussen die gouden en diamanten druppels zie je het. Een dier zo wit en zo zilverig als de wolken en de zee. Het is vrolijk aan het spelen met de golven en je voelt dat het vriendelijk is. Je loopt naar het dier toe en kijkt het aan. Het heeft trouwe ogen. Je mag het ook aanraken. Zachtjes aai je het dier over zijn kop en langs zijn lijf en je bekijkt het eens goed. Dan klim je op z'n rug en samen spelen jullie in de golven. Soms vliegen jullie eroverheen en soms duiken jullie er onderdoor. Dit is een vriend voor het leven weet je.

Dan is het tijd om weer afscheid van elkaar te nemen maar je weet dat je deze vriend altijd weer kunt opzoeken. Rustig loopt het dier met jou op z'n rug terug naar het strand waar jij je van z'n rug af laat glijden en weer met je voeten in het warme zand ploft. Je aait je dier nog een keer, zegt gedag, en loopt terug via het warme zand naar het gat in de paddenstoel.

Je trekt je schoenen en je sokken weer aan en klimt door het gat in het hoedje van de paddenstoel heen en laat je aan de andere kant weer op de grond ploffen.

Je bent weer op het bospaadje. Je volgt het terug langs de reuze zwammen en de ruige stammen. Langs de bloemen in al hun kleuren en voelt hoe het gouden bolletje nog steeds aangenaam in je hart gloeit.

Je volgt het paadje verder tot je voor de kriebelheg staat. Op handen en knieën wurm je je tussen de kriebeltwijgjes en bibberblaadjes. Gniffelend kruip je erdoor en je staat op.

Iets verderop voor je hangt het zachte zwarte gordijn. Je loopt er naar toe en schuift het opzij.

Je stapt erdoor heen en loopt terug de theaterzaal van de Kappen in en naar je plekje waar je gaat liggen daar waar jij al ligt.

Voel nog even het gouden bolletje in je hart. Je mag nu langzaam bij ons terug komen.

Langzaam beweeg je je armen en benen even en doe je ogen nu maar open.